

dig, at det er et Arbejde, som virkelig tjener til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, saaledes at en forholdsvis stor Part af Kommunens Udgift vil medgaa til Arbejdsløn —, og hvis man nu tænker sig, at de 25 000 Kr. gaar til Materialeanskaffelser, de 60 000 Kr. til Arbejdsløn og de 15 000 Kr. til andre Udgifter, vil Forholdet altsaa blive det, at Statstilskuddet til Materialeanskaffelser kan komme til at andrage indtil 20 pCt. af de 25 000 Kr. eller 5 000 Kr., og Afslaget i Arbejdsløn, som højst maa være 10 pCt., vil altsaa blive 10 pCt. af 60 000 Kr. eller 6 000 Kr., men da det tillige bestemmes i vort Forslag, at Afslaget i Arbejdslønnen ikke maa overstige Tilskuddet til Materialer, kan Afslaget altsaa højst blive 5 000 Kr. Der vil derved kunne komme en Nedsættelse af Udgifterne til dette Arbejdes Udførelse, saaledes at Kommunen i Stedet for en Udgift paa 100 000 Kr. faar en Udgift paa 90 000 Kr., idet den faar 5 000 Kr. i Tilskud til Materialer og 5 000 Kr. i Arbejdslønnen. Den faar altsaa Arbejdet udført for et Beløb, som ligger 10 pCt. under det Beløb, hvortil Kommunen ellers kunde have faaet det udført, og jeg for mit Vedkommende maa mene, at naar en Kommune af Hensyn til Arbejdsløshed iværksætter et saadant Arbejde paa indeværende Tidspunkt — et Arbejde, der ellers først vilde være blevet udført paa et senere Tidspunkt, hvis der ingen Arbejdsløshed havde været til Stede —, er det ikke mere end rimeligt og billigt, at Kommunen saa bliver i Stand til at faa det udført noget billigere, dels gennem Tilskud til Materialeanskaffelse og dels gennem noget Afslag i Arbejdslønnen.

Det Standpunkt, vi her indtager, falder jo godt i Traad med den Stilling, som Venstre tidligere har indtaget. Jeg vil saaledes minde om, at da man i Marts 1923 her i Rigsdagen gennemførte et Lovforslag om Foranstaltninger til Støtte for Skotøjsindustrien, var det paa Grundlag af, at der fra begge de interesserede Parters Side skulde bringes Ofre for at faa den Statsstøtte, der her var Tale om, og vi staar stadig paa dette Standpunkt: naar man stiller Krav om at faa Statsstøtte, saa er det kun rimeligt og billigt, at der ogsaa ydes Ofre fra begge de interesserede Parters Side, baade fra Kapitalens eller Arbejdsgivernes Side og fra Arbejdernes Side, thi det er dog de to Parter, der først og fremmest har Interesse i, at Arbejdet opretholdes, de har først og fremmest Interesse i, at Virksomheden kan fortsættes, saaledes at de ikke kastes ud i Arbejdsløshed. Med disse

Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Mindretallets Indstilling under II.

Jeg vil derefter gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der blev fremført af den ærede Ordfører for Flertallet. Den ærede Ordfører udtalte bl. a., at det ikke var saglige Hensyn, men partipolitiske Hensyn, der havde været bestemmende for Mindretallets Stilling. Denne Udtalelse vil jeg for mit Vedkommende paa det skarpeste tilbagevise. Vi har ikke haft noget partipolitisk Moment at arbejde efter i denne Sag, vi har arbejdet ud fra rent saglige Synspunkter, saaledes som vi har fremsat dem allerede ved Lovforslagets første Behandling, og som vi har gjort dem gældende under hele dette Lovforslags Behandling. Jeg mener, at det Forslag, som foreligger til Vedtagelse i det høje Ting i Mindretallets Affattelse, er et Forslag, som hviler fuldstændig paa Sagligheds Grund, og det er et Forslag, som er i Overensstemmelse med hele den økonomiske Situations Krav, saaledes som den har formet sig, efter at vi er kommet ind i en Kronestigning som den, vi nu en Gang er inde i. Det er ikke os, der ikke vil tage Konsekvensen af den økonomiske Situation, vi staar i, men det er Regeringen og Regeringspartierne, der ikke vil tage den. Ved Lovforslagets tredje Behandling i dette høje Ting paaviste jeg ved at parallelisere den højtærede Regerings Stilling til dette Spørgsmaal med den svenske socialdemokratiske Regerings Stilling i 1922, Ministeriet Brantings Stilling til Nødhjælpsarbejder og Nødhjælpsarbejdsprincippet, hvorledes den socialdemokratiske svenske Regering i Følelsen af sit Ansvar tog sin Stilling under Hensyn til den økonomiske Situations Krav, som den da forelaa i Sverige, i Modsætning til den herværende socialdemokratiske Regering, der ikke vil erkende, hvilke Krav den økonomiske Situation stiller til *alle* Klasser i vort Samfund. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, at Landstinget havde indladt sig paa Ubesindigheder, og han mente dog ellers, at Landstinget skulde være det besindige Ting. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Landstinget bør være det besindige Ting, og jeg er enig i, at Landstinget bør være, hvad det fra alle Sider forudsattes at skulle være, da den nugældende Grundlov blev vedtaget: det prøvende, det overvejende og det regulerende Ting. Derfor har det ogsaa været baade naturligt og rigtigt, at det høje Landsting har prøvet og overvejet det noget ubesindige Lovforslag, der blev fremsat af den højtærede Regering, fordi det paa saa af-